

Jul 1942.

STATSMINISTEREN
Arkiv

Julen 1942 er den tredje krigsjul for Norge.

I to og tre kvart år har det norske folk levet under tvang, lovløshet og terror.

Det norske folk har mistet sin frihet, det er blitt forhånet og utsultet, men det er ikke blitt knekket eller ydmyket. I det åpne og i det skjulte har det fortsatt kampan mot undertrykkerne. Hjemmofronten har vært våpenløs, men den er ikke beseiret.

Det er også den tredje jul for noen av oss, for andre den annen, og for en del den første utenfor vårt lands grenser.

Men enten det er den første, den annen eller den tredje jul vi må feire utenlands, så spiller det ingen rolle. Vi står alle midt oppe i det samme arbeid, og har alle det samme mål. Hvor vi enn befinner oss, så er vi arbeidere i rettferdighetens og frihetens tjeneste. Vårt mål er seir over Tyskland og de andre akselmakter, og dermed frihet og menneskelig tilvarelse for alle de millioner, som i dag lider under lovløshet, barbari, sult og nød.

Det er selvfølgelig at vi under vårt arbeid i første rekke tenker på Norge. Alle våre tanker kretser hver dag om Norge og Norges befrielse. Og især vil tankene fly hjemover julekvelden. Minnene om tidligere fredfylte julekvelder hjemme i Norge melder seg og øver sin virkning. Men sterkest virker dog bevisstheten om at de som sitter hjemme har det vondt på så mange måter. Denne bevissthet må ikke hos oss skape motløshet, klage og gråt. Den må tvert imot anspore oss til å gjøre mere enn vi allerede har gjort. Det er et krav som rettes til meg og til deg, til hver enkelt av oss. Og vi kan ikke komme forbi det ved å peke på at andre ikke allerede har gjort like meget som du og jeg ~~har~~ gjort.

Det tilkommer ikke noen av oss å gi sine medarbeidere hverken ros eller daddel. Det vil i sin tid, når Norge er fritt igjen, bli gjort av den, som i kraft av det friske norske folks vilje skal lede og gjenreise det nye Norge.

Vi vet ikke hva vår hjemmefront mener om detaljene i de mange store og forskjellige spørsmål, som enten er aktuelle i dag, eller vil bli det i morgen, eller i årene framover. Det er bare én ting vi sikkert vet, og det er at hjemmefronten vonter at hver av oss som er utenfor landets grenser, gjør vår plikt, slik som de gjør det.

Rundt omkring i hele verden raser krig og ødeleggelse. Det er ikke livet, men døden som i dag behersker folkene. I flere land sultar, lider og myrdes millioner av mennesker. Det er ikke Fred på jorden og blandt menneskene en god vilje, - men dødens og helvetes dröan og hyl som også i denne julenatt lyder ut over en forpint og utsultet menneskehet.

Det er vår oppgave i samarbeid og samhold å være med å slå ned de mørke-makter som har satt forbannelsen i verk. Når det er gjort, - og først da, - kan fred, rettferdighet og godvilje få en trygg og sikker plass i alle samfunn.

Og først da kan vi igjen hilse hverandre med det gamle, vakre juleönske:

God jul!